Denne weekend har bekræftet, hvad vi allerede vidste:

Det er dejligt at være liberal!

Det har været et godt landsmøde - med nogle herlige taler og en god fest.

Men det vigtigste ved dette landsmøde er den retning, som vi sammen lægger Den retning, som Venstre skal følge i de kommende år.

Venstre skal fortsat være det parti, der bekymrer sig om danskernes arbejdspladser og deres skattebyrde.

Venstre skal fortsat være Danmarks troværdige parti.

Venstre skal fortsat være Danmarks reform-parti.

Men reformer indebærer per definition, at man bygger videre.

At man tænker nyt.

Derfor skal vi i Venstre være Danmarks tanke-smedje.

Det sted, hvor vi formulerer de konkrete ideer, der skal bringe Danmark videre ad reform-sporet.

Her er der grund til optimisme.

Danskerne er parat til reformer.

Det reform-flertal, som Venstre i foråret fik smedet sammen, blev faktisk styrket ved valget.

Desværre har et flertal i Folketinget peget på en statsminister, der slet ikke bryder sig om reformer praksis.

Derfor kan danskerne regne med lappeløsning på lappeløsning i de kommende år.

Eller rettere: Den ene klodsede skat eller afgift efter den anden.

I de kommende år må vi leve med en rød regering, der kun vedtager de reformer, som i forvejen er aftalt eller planlagt

Det bliver en regering, der holder Venstre ude af de betydende forlig, fordi regeringspartierne reelt ikke kan holde til at vedtage reformer.

Og det bliver en regering, der stikker hovedet i busken, hver gang den støder på politisk ukorrekte problemer, der kræver lidt klar tale.

Problemer med udlændinge.

Problemer med dårligt opdragede børn og unge.

Problemer med dalende almen dannelse.

Det bliver en rød regering, der forholder sig passivt til Danmarks problemer.

Jeg ved godt, at regeringen gør sig store anstrengelser for at fremstå meget ”blå”. Det er ren overflade!

Der er ikke en eneste reformtanke i regeringsgrundlaget, som de ikke har kopieret eller overtaget fra Venstre:

- Førtidspensionsreform
- SU reform
- Skattereform
- Tilbagetrækningsreform

Misforstå mig nu ikke! Det glæder jeg mig over. Jo flere partier, som er enige med Venstre, jo bedre. Spørgsmålet er blot, hvor dybt enigheden stikker.

Problemet er nemlig, at regeringsgrundlaget vil være det mest ”blå” vi kommer til at se regeringen. Herfra vil Enhedslisten trække regeringen i rød retning og er i denne weekend i finansministeriet godt i gang med det.

Med højere skatter og afgifter samt mere regulering vil de trække regeringen derud, hvor Ole Sohn og Pernille Rosenkranz-Thiel føler sig hjemme igen.

Det bliver visionsløst. Det bliver åndløst. Og endnu værre: Det bliver håbløst.

Men sådan bliver det.

Vi kommer til at krumme tæer gang på gang.

Vi vil få lyst til at stikke fingrene i ørene igen og igen.

Men det skal vi ikke.

Vi skal tværtimod bruge det som en anspore - så vi lover hinanden gøre det meget, meget bedre, når vi selv kommer til magten igen.

Nu handler det om, at Venstre bruger tiden i opposition så fornuftigt som muligt.

Venstres opgave er sådan set meget enkel:

Vi skal bruge tiden i opposition på at gøre os klar til at danne regering.

Lige nu ser det temmelig enkelt ud.

Vi kan jo bare trille tommelfingre og vente på, at den røde regering bryder sammen.

Men det er ikke nok for os bare at vente.
Vores nuværende forspring i meningsmålingerne må ikke blive en sovepude, som får os til at glemme idéudviklingen.
Venstre skal have langt højere ambitioner.
Vores opgave er ikke bare at forberede os på at sidde i ministerbiler.
Vores opgave er at forberede de reformer, som vi vil gå til valg på - og de reformer som vi vil sætte i værk, når vi kommer til magten igen.
Det tager tid.
Det kræver omtanke.
Det kræver ægte dialog
Mange af jer har sikkert modtaget en rundspørge fra aviser, f.eks. her op til landsmødet.
I ved en af dem, hvor et dybt kompliceret politisk emne bliver reduceret til et 30 sekunders afkrydsningsskema.
Noget i retningen af: er du tilhængere af mere overvågning eller friere rammer til terrorister?
Rundspørger er de dovne journalisters redningsplanke. Hvor besvarelser fra ganske få ud af Venstres 450 vælgerforeninger med et marginalt flertal kan blive udlagt som Venstres dybeste strategi.
Alle skal have ret til at lave deres nyheder, som de selv vil. Men jeg nægter at deltage i den forsimplende og fordummende parodi på politisk dialog.
Jeg ønsker den ægte ideudveksling. Hvor vi taler sammen og i fællesskab udvikler Venstres politik. Ved at tale med hinanden og ved at lytte til hinanden.
Derfor vil jeg gerne sige allerede nu: Der vil komme Venstre forslag, som efter præsentation skal finpudses, justeres og ændres. Der vil være tanker, som skal videreudvikles, når de testes af mødet med virkeligheden og Venstres medlemmer.
Det vil ikke blive Venstres politikere, som efter et valg må undskylde for brudte løfter med, at de efter valget er blevet ”ramt af virkeligheden” eller at de ”ikke har adgang til haven, hvor pengetræeme gror”. Det overlader vi til den røde regering.
Venstres ambition skal ikke være, at vi bare får magten, fordi de andre kludrer i det og fejler. Venstre skal have magten på et klart og velgennemtænkt reformprogram.
Et program, som danskerne har givet os mandat til.
Fordi danskerne forstår, hvad vi vil Og fordi danskerne har tillid til os.
Der er en rum tid til næste valg. Vi er kun ved begyndelsen af ideudviklingsprocessen.
Det er endnu alt for tidligt at lægge et nyt færdiggjort reformprogram på bordet.
Men her er nogle områder, som ny liberal politik kan bygge på:
For det første skal det være tryggere at være dansker. Vi vil tilbage til, at politikerne ikke bare uden videre skal kunne sætte skatter og afgifter op. Vi vil tilbage til, at danskerne skal kunne disponere vores tid og vores arbejde uden ubehagelige overraskelser.
Danskerne skal kunne bestemme mere over deres egne penge. Skatten skal ned. Det er med til at skabe vækst. Det er med til at skabe frihed for den enkelte.
Men Venstre må tage til efterretning, at der i dag ikke længere er et flertal for skattestoppet. Desværre!
Tværtimod siger skatteministeren med stolthed i stemmen, at alle afgifter løbende skal sættes op! Venstre skal forsøge at beskytte og skærme danskerne mest muligt mod en rød skattepolitik.
At gøre regningen for borgere og virksomheder, så lille som muligt.
Venstre ønsker ikke, at det skal være dyrere at være dansker, og det mål til vi forfølge i de forhandlinger, vi måtte få lov til at være med i. Også selv om det betyder, at vi ikke kan undgå alle forslag, som vi selv er imod.
Sådan må det være, når flertallet bag skattestoppet er væk.
For det andet skal vi være åbne over for, at andre opfatter os anderledes end vi selv, og lytte til deres vurdering.
Venstre kan pege på, at vores udlændingepolitik har virket, og antallet af udlændinge, som har fået lov til at arbejde og studere i Danmark er 3 doblet.
Men det ændrer ikke ved, at en række virksomheder har haft problemer med at få visum til deres kunder, leverandører eller medarbejder.
Venstre kan pege på, at vi har gjort uddannelserne internationale, at danske unge har fået langt bedre hjælp til at studere i udlandet, og at vi har sikret flere internationale uddannelser og skoler i Danmark.
Men det hjælper ikke de udenlandske specialister, som også er forældre, der skal bo, arbejde og leve steder, hvor vi endnu ikke har fået de internationale skoler på plads.
Venstre skal være kendt for at sikre danske virksomheders konkurrenceevne, for det er derigennem at vi sikrer arbejdspladser,

lønkroner og grundlaget for et velstående samfund. Til det hører også at vi kan sikre virksomhederne gode rammer for deres udenlandske medarbejdere.
For det tredje skal vi være mere selvstændige og uafhængige. Derfor skal vi fremme opsparing. Både til pension, til ældreservice og til andre former for velfærd.
Reglerne for opsparing har været gennem store omvæltninger. Det har været nødvendigt for at nå andre vigtige mål, bl.a. en skattereform med markant lavere marginalskat. Men nu skal vi også være klar til at sige, at Venstre ikke vil med til at forringe opsparingsmulighederne yderligere.
Tværtimod. Øget opsparing giver større selvstændighed, mere frihed og uafhængighed. Også i forhold til staten
Og det må for min skyld gerne ske gennem trepartsforhandlinger. På den må kan vi selv være med til at løfte nogle af de opgaver, vi ellers har det med at lægge over i armene på det offentlige og dermed på skatteyderne.
Dette er blot nogle strøtanker fra min hånd.
Men alle i Venstre har en ret og en pligt til at bidrage.
Vi lukker os ikke inde i noget sort tårn i et hotelværelse på Amager, højt hævet over resten af befolkningen.
Venstre er det, som tidligere præsident Ronald Reagan kaldte ”det store telt”.
Det sted, hvor der er plads til alle med ambitioner om at bidrage et bedre samfund.
Venstre er det sted, hvor vi smeder de reformer, som skal føre Danmark videre.
Der kommer en tid efter kamelslugningen og ørkenvandringen og fatamorganaerne og reformtørken med Helle Thoming-Schmidt.
Og mens Helle Thorning sluger sine kameler i ørkenen, tilbyder Venstre husly og ideudvikling inde i det store telt.
Venstre skal udnytte hvert eneste sekund, vi har, i de ganske få år, som vi vil tilbringe i opposition.
Jeg glæder mig til, at Venstre igen får mulighed for at sidde i spidsen for Danmark.
Venstre skal glæde sig til at få ansvaret tilbage Og Danmark kan glæde sig til at få Venstre tilbage.